

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. .

Complet specializat în soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 12 martie 2025

Completul compus din:

Președinte:

Asistent judiciar:

Asistent judiciar:

Grefier:

Pe rol se află judecarea litigiului de muncă privind pe **reclamantul** și
pe **pârâții** , **prin reprezentant legal** , **prin**
reprezentant legal, având ca obiect *pretenții* declinat de la Judecătoria .

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus referatul cauzei de către grefier, după care:

Instanța constată că s-a solicitat judecarea cauzei și în lipsă, astfel încât sunt incidente prevederile art. 223 alin. 3 teza finală și art. 411 alin. 1 pct. 2 teza finală din Codul de procedură civilă.

TRIBUNALUL,

În vederea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la problema dedusă judecății, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 C.proc.civ., instanța va amâna pronunțarea în cauză, urmând ca soluția să fie pusă la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, potrivit art. 396 alin. 2 C.proc.civ.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la problema dedusă judecății la data de 27 martie 2025, urmând ca soluția să fie pusă la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, potrivit art. 396 alin. 2 C.proc.civ.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 martie 2025.

Judecător,

Cu votul consultativ al asistenților judiciari,

Grefier,

I.C. 12 Martie 2025

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr.

Complet specializat în soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 27 martie 2025

Completul compus din:

Președinte:

Asistent judiciar:

Asistent judiciar:

Grefier:

Pe rol se află judecarea litigiului de muncă privind pe **reclamantul** și
pe **pârâții** **prin reprezentant legal,** **prin**
reprezentant legal, având ca obiect *pretenții* declinat de la Judecătoria

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de 12.03.2024, conform celor consemnate în încheierea de ședință de la acel termen de judecată, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 C.proc.civ., a amânat pronunțarea pentru azi, când:

TRIBUNALUL,

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. 1 C.proc.civ., instanța va amâna pronunțarea în cauză, urmând ca soluția să fie pusă la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, potrivit art. 396 alin. 2 C.proc.civ.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de 10 aprilie 2025, urmând ca soluția să fie pusă la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, potrivit art. 396 alin. 2 C.proc.civ.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2025.

Judecător,

Cu votul consultativ al asistenților judiciari,

Grefier,

I.C. 27 Martie 2025

Dosar nr.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
SECȚIA I CIVILĂ

Complet specializat în soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 10.04.2025

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE

Asistent Judiciar:

Asistent Judiciar:

Grefier:

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cauzei de litigii de muncă privind pe reclamantul _____ în contradictoriu cu pârâții _____, prin reprezentant legal, și _____ prin reprezentant legal, având ca obiect "pretenții".

Dezbaterile în cauza civilă de față au avut loc în ședința publică din data de 12.03.2025, conform celor consemnate în Încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, în temeiul art. 396 Cod procedură civilă, a amânat succesiv pronunțarea pentru data de 27.03.2025, respectiv 09.04.2025, această dată, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:

Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Instanța reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea

dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu împietzeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, instanța apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de art. 519 C.pr.civ.

Astfel, instanța apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Instanța opinează că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C.pr.civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

În fine, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Tribunalului Brașov la data de (ca urmare a declinărilor succesive se competență), reclamantul în contradictoriu cu pârâții prin reprezentant legal, și prin reprezentant legal, a solicitat,

- obligarea pârâților și la acordarea și plata către reclamant a indemnizației de hrană, pentru fiecare lună, începând cu data detașării - 15 noiembrie 2021 până în 1 iulie 2022, data încetării detașării reclamantei în cadrul

- obligarea pârâților și la plata către reclamant a dobânzii legale penalizatoare aferente fiecărei indemnizații de hrană lunare, dobândă calculată de la data de 10 a fiecărei luni pentru fiecare indemnizație de hrană lunară neacordată și neplătită de către pârâți.

- obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată reprezentând onorariu avocat.

În drept, cererea a fost întemeiată pe art. 18 alin. 1 și 2 din Legea-cadru nr. 153/2017 coroborat cu dispozițiile OUG nr. 27/2006.

Legal citat, pârâtul , prin reprezentant legal, a formulat *întâmpinare* prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată față de dispozițiile art. 46 din Codul Muncii și art. 18 alin. 1 și 2 din Legea nr. 153/2017 în ceea ce privește plata indemnizației de hrană pentru perioada detașării reclamantei, respectiv 15 noiembrie - 1 iulie 2022.

Pârâtul , prin reprezentant legal, a formulat *întâmpinare* prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a având în vedere faptul că reclamantul în perioada pentru care solicită plata indemnizației de hrană nu și-a

desfășurat activitatea în cadrul , ci în cadrul Judecătoriei instanță
ce se află în circumscripția Tribunalului , calitatea în această cauză având aceasta ultimă
instanță. Totodată, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată având în vedere faptul
că a fost acordată diurnă pentru perioada solicitată.

Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Reclamantul și pârâtul prin reprezentant legal, nu și-au exprimat
un punct de vedere în ce privește dezlegarea problemei de drept.

Pârâtul Tribunalului prin reprezentant legal, a arătat că pe toată perioada detașării
reclamantul a primit o indemnizație al cărei rol este de a compensa cheltuielile suplimentare de
hrană și de întreținere, generate de dislocarea sa din mediul de viață obișnuit.

***Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și
Justiție***

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale
judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări
și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, denumită în
continuare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006

Art. 13. - (1) Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți,
care sunt detașați sau delegați în altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază, pe toată durata
delegării sau detașării, de următoarele drepturi:

a) diurna în cuantum de 2% din indemnizația de încadrare brută lunară, dar nu mai puțin
decât cuantumul prevăzut pentru personalul din unitățile bugetare; [...]

(3) Prevederile alin. (1) se completează, după caz, cu reglementările aplicabile
personalului din instituțiile publice.

Potrivit **art. 18 alin. 1 și 2 din Legea-cadru nr. 153/2017**, "Începând cu 1 octombrie 2023,
ordonatorii de credite acordă obligatoriu, lunar, pentru personalul încadrat ale cărui salarii lunare
nete sunt de până la 8.000 lei inclusiv, indemnizații de hrană la nivelul anual a două salarii minime
pe economie în vigoare la data de 1 ianuarie 2019, actualizat anual cu indicele prețului de consum
comunicat anual de Institutul Național de Statistică, începând cu 2025, cu excepția personalului
Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției,
Administrației Naționale a Penitenciarelor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de
Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Telecomunicații Speciale,
Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, precum și a personalului
poliției locale care, potrivit legii, beneficiază de drepturi de hrană în temeiul Ordonanței Guvernului
nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare
națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările
ulterioare. (2) Indemnizațiile de hrană prevăzute la alin. (1) se acordă proporțional cu timpul efectiv
lucrat în luna anterioară, cu încadrarea în prevederile art. 25 alin. (1)."

Punctul de vedere al completului de judecată:

Instanța constată că indemnizația de detașare (sau diurna) reprezintă un drept material în
legătură cu munca, stabilit în procente din indemnizația de încadrare brută lunară cuvenită
magistratului, și are rolul de indemnizație suplimentară cuvenită acestuia, ca urmare a faptului că își
desfășoară activitatea profesională într-o altă localitate decât cea de domiciliu, ceea ce implică din
partea acestuia, în mod evident, un efort suplimentar, sub toate aspectele, fiind **destinată să
acopere cheltuielile de hrană**, cheltuielile mărunte, uzuale, precum și costul transportului în
interiorul localității unde magistratul își desfășoară activitatea.

Față de toate cele reținute, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024,
constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, tribunalul va dispune
sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru
dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

***Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 18 alin.1 si 2 din Legea-cadru nr. 153/2017,
persoana detașată are dreptul la indemnizația de hrană pentru perioada în care a fost detașat,
având în vedere că acesta a beneficiat de contravaloarea diurnei pe această perioadă.***

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheierea se va aduce la cunoștința conducerii Secției a I-a civilă a Tribunalului și se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în cale de atac, procese în aceeași materie.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2014, constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 18 alin.1 și 2 din Legea-cadru nr. 153/2017, persoana detașată are dreptul la indemnizația de hrană pentru perioada în care a fost detașat, având în vedere că acesta a beneficiat de contravaloarea diurnei pe această perioadă.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerii Secției a I-a civilă a Tribunalului și transmiterea prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței azi, 10.04.2025.

Judecător,

Cu votul consultativ al asistenților judiciari.

Grefier,

Red. ./10.04.2025

Tehnored. ./10.04.2025; 6 ex.